

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Ordningen för beviljande av tillstånd till tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat och som inte har beviljats tillstånd under jämförbara förhållanden i deras ursprungsstat är en rent mekanisk tillämpning av den ordning som tillämpas på tjänsteleverantörer som är etablerade i Frankrike, och tar ingen hänsyn till intyg och garantier som redan framförts i ursprungslandet. Genom att underställa licensen dessa krav går det franska systemet utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa de berörda artisternas intressen. Kravet på ett intresse för förmedlingens verksamhet med hänsyn till behovet av artistförmedlingar ger dessutom arbetsmarknadsministern, som är ansvarig för beviljande eller återkallande av tillstånd, ett begränsat utrymme för skönsmässig bedömning att stänga ute en utländsk tjänsteleverantör av den anledningen att det finns tillräckligt med franska förmedlingar som innehar tillstånd i Frankrike.

Anställningspresumtionen, som tillämpas på en artist som erkänns som en tjänsteleverantör som är etablerad i sin ursprungsstat där han regelbundet tillhandahåller jämförbara tjänster, utgör i sig en begränsning av den fria rörligheten för tjänster i den mån den till sin natur förbjuder eller förhindrar verksamhet som utförs av en tjänsteleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat där han lagligt utför jämförbara tjänster, och går utöver vad som är nödvändigt för att uppfylla syftet med densamma. Presumtionen är för övrigt svår att kullkasta och har konsekvenser inte bara vad gäller socialförsäkring utan också vad gäller betald semester och det kompletterande pensionssystemet. Även om den tillämpas utan åtskillnad på nationella artister och artister från andra medlemsstater, utgör presumtionen en begränsning som medför att det blir svårare eller mindre attraktivt att driva de verksamheter som drivs av artister som är etablerade i en annan medlemsstat där de lagligt tillhandahåller jämförbara tjänster, vilket inte står i proportion till det syfte som eftersträvas.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England och Wales), Civil Division, av den 15 juni 2004 i målen mellan Michael Jason Clarke och Frank Staddon Ltd och J.C. Caufiled, C.F. Caufiled och K.V. Barnes och Marshalls Clay Products Ltd

(Mål C-257/04)

(2004/C 217/25)

Court of Appeal (England och Wales), Civil Division begär genom beslut av den 15 juni 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 16 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas

domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målen mellan Michael Jason Clarke och Frank Staddon Ltd och J.C. Caufiled, C.F. Caufiled och K.V. Barnes och Marshalls Clay Products Ltd beträffande följande frågor:

1. Utgör ett bindande avtal mellan en arbetsgivare och en arbetstagare som innebär att en fastställd del av den lön som utbetalas till arbetstagaren utgör dennes "semesterlön" (så kallad "rolled up holiday pay") ett åsidosättande av arbetstagarens rätt att erhålla betalning för sin årliga semester enligt artikel 7 i direktiv 93/104/EG⁽¹⁾ om arbetstiden?
2. Skulle det påverka svaret på fråga 1 om arbetstagaren erhöll samma lön före och efter det att det bindande avtalet i fråga trädde i kraft så att effekten av detta inte blev att ytterligare lön fastställdes, utan snarare att en del av den lön som skulle utbetalas till arbetstagaren betecknades som semesterlön?
3. Om svaret på den första frågan är jakande, utgör det ett åsidosättande av rätten till betald årlig semester enligt artikel 7 om utbetalningen tillgodoräknas på så sätt att den kvittas mot den rättighet som tillerkänns genom direktivet?
4. Är det för att fullgöra den skyldighet att garantera en arbetstagare rätt till minst fyra veckors betald semester per år som följer av artikel 7 i direktiv 93/104/EG nödvändigt att betalningen till arbetstagaren sker under den period då han tar sin årliga semester, eller är det tillräckligt att utbetalningen sker i delposter under året för att detta skall vara förenligt med artikel 7 i direktivet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förlängning i vissa avseenden (EGT L 307, 13.12.1993, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of the Trade Marks Act 1994, on Appeal from the Registrar of Trade Marks av den 26 maj 2004 i målet mellan Elizabeth Emanuel och Continental Shelf 128 Ltd

(Mål C-259/04)

(2004/C 217/26)

High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of the Trade Marks Act 1994, on Appeal from the Registrar of Trade Marks begär genom beslut av den 26 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 16 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Elizabeth Emanuel och Continental Shelf 128 Ltd beträffande följande frågor: